

Утврђује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић, из Окружног затвора у Београду на претрес доведен оптужени Антон Лекај, приступио његов бранилац, адв. Теки Bokshi, судски тумач за албански језик Драган Лабовић, сведоци: Ковач Слободан и Ћосић Братислав.

Нису приступили сведоци-оштећени Љушај Халил и Љушај Милена, а неуручена достава се вратила са назнаком на албанском језику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим тумача само да прочитате на овим неурученим доставама.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Одбија пријем.

Са назнаком да «одбијају пријем».

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

Удаљује се из суднице сведок Братислав Ћосић и приступа саслушању сведока Слободана Ковача.

Сведок СЛОБОДАН КОВАЧ

Са личним подацима као на записнику из истраге од 18.02.2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови подаци што Вам је узео истражни судија, отац Славко, радник СУП-а Краљево, адреса Краљево, Ђуре Ђаковића 79, место рођења Ђаковица, година рођења 1958.?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Све је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженим несродан?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Несродан.

Са оптуженим несродан, опоменут на дужност казивања истине и упозорен на последице давања лажног исказа, па након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Прочитајте текст заклетве који се налази испред Вас, па да кренемо са исказом.

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Наглас, наглас да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми у вези Вашег боравка у Ђаковици, где сте радили, да ли од раније познајете оптуженог? У ком периоду сте, уопште, у Ђаковици радили?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Тамо сам рођен. У периоду 1992. или 1993. године, датума се тачно не сећам, чак се и године не сећам тачно, привео сам Антон Лекаја због кривичног дела тешке крађе, обзиром да сам радио цео свој радни век имовинске деликте. Мислим да је у питању била, не могу сада тачно да се сетим, да ли је продавница, углавном, било је дело из имовинских деликата, када ми је поднета кривична пријава, он је био тада малолетан. Био је, такорећи, дете. Не могу да се сетим колико је имао година. Од тада, значи до мог одласка из Ђаковице, колико се ја сећам, нисам имао више са њим контаката. Значи, нисам га приводио по било ком основу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је он тада имао неки надимак?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, надимак су га звали Пинћо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ово лице које седи у судници као оптужени?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, сада знам да је он, али, обзиром да је период много дугачак од времена када сам га ја приводио, да сам га срео на улици, сигурно га не бих препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми, шта сте Ви радили у полицији у Ђаковици, на којим пословима?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Имовински деликти, тешке крађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у том периоду када сте Ви приводили Антона Лекаја, да ли је он тада, где је живео, да ли се сећате?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, он је живео негде у Католичкој улици, код цркве. Ја сада тачно не могу да се сетим куће, али ту негде близу цркве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код католичке цркве?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Код католичке цркве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та улица, који је назив носила?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: То је бивша Бориса Кидрича, а после је била Вука Караџића, сада не знам која је улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у време рата на Косову, да ли сте Ви били тада на Косову?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у Ђаковици?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете из тог периода да нам кажете нешто, шта се дешавало у Ђаковици?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Везано за Лекаја или уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате нешто и за њега и уопште ситуација у Ђаковици?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Једино знам да је 1998. године, пронела се прича да је Антон Лекај отишао у ОВК. Ја га нисам видео ни пре, ни касније где је био, шта је био, са ким је био, шта је радио, о томе стварно немам појма. Мислим, не знам конкретно ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у самој Ђаковици, везано за та ратна дешавања и збивања, шта Вам је познато, шта се дешавало, да ли су биле неке борбе?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, ја сам у цивилном делу радио. Мој домен посла је био неки други. Ја стварно не знам где су биле борбе и да ли су биле. То је било по селима и околним подручјима. Ја се тамо нисам затицао, тако да не знам о томе ништа конкретно да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Вам је познато, где се налази фабрика «Емин Дураку» у Ђаковици?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту неки пункт војске или полиције, да ли Вам је познато да је ту био неки пункт?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде неки сведок је помињао нека лица Јањић Миливоје, Зоран Филиповић? Да ли је Вама познато, да ли су то припадници полиције?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Не знам, први пут чујем за та имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, када се полиција повукла из Ђаковице? Ви сте били, значи?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Није ми познато, зато што су се у различито време повлачили, тако да није ту дан, одређен датум. Ја се чак не сећам ни датума, то је био јуни месец, немам појма који је датум био. Значи, ишло се периодично, уствари, то је ишао како је ко хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у различито време су се повлачили?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Тако да смо ми који смо радили у цивилу, ми смо најпрви отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у истрази сте нешто рекли да, можда је то био 12. јун, нисам сигуран?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Могуће, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је војска и полиција, да су напуштали организовано?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, то организовано, то нико није могао да зна, нити да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули, када сте Ви напустили Ђаковицу?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, тада, ако сам рекао 12. јуна, отприлике тада је то било. Можда и раније, ја сада не знам, отприлике тај датум је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте рођени тамо у Ђаковици, тамо сте и живели?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се распитивали после Вашег одласка, шта се то дешавало у Ђаковици од неких пријатеља, познаника, рођака?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, сада ћу да Вам кажем. Мој матични Секретаријат је смештен у Јагодини. Ја сам, чим сам дошао, добио сам распоредно решење, тако да радим у СУП-у Краљево, тако да сам врло мало имао контаката и са тим грађанима који су обично долазили, ако су дошли по нешто, они су ишли у Јагодину, везано за личне карте и остало, тако да нисам имао никаквог контакта са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаква сазнања везано за?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Никаква сазнања, нити контаката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, док сте били у Ђаковици, јесте ли чули, везано за ОВК, јел ту била нека оперативна зона, ко је био командант припадницима ОВК на том подручју?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, ја да Вам кажем, на ком мислите, на подручју Ђаковице или уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђаковице и шире, не само за сам град, него и шире?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: У граду се причало да има припадника ОВК, међутим, они нису виђани, тако да ја не бих могао да Вам кажем ништа у вези тога. Значи, ја сам живео у центру града, тако да не знам, околина, села и остало, то не бих могао да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, јесте ли овако чули, јесу ли имали они неког команданта, везано за шире подручје, за ту неку Оперативну зону «Ђукађини»?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, јесте за Рамуша Харадинаја, једино што се за њега чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја немам више питања. Имају ли чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли се сећате, када сте приводили окривљеног, кажете, био је малолетан?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Био је малолетан, био је дете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Јесте ли били у контакту са његовим родитељима?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Не могу тога да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Дакле, не сећате се чиме се отац бавио?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Не сећам се тога, стварно. Знам да сам једном са њиме имао контакта, везано за ту крају. Не могу да се сетим шта је било. Могуће да је продавница била нека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли је био сам извршилац или са неким?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Могуће је да је и са неким, не знам, ни тог детаља не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: У том неком Вашем оперативном раду и касније, док сте били тамо уопште, да ли сте чули за надимак Зифа?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Јесам, он је био извршилац кривичних дела тешке крађе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Како је њему име?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Шкупи Арбен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли су се познавали њих двојица, окривљени и Шкупи Арбен?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: То не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли сте Ви чули нешто за овај догађај који је предмет овог поступка?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Не знам конкретно о чему се ради. Мислим, знам, знам, отприлике, али не знам конкретно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли се причало о томе у Ђаковици или касније када сте били у контакту са људима из Ђаковице?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, нисам, ја са Албанцем ни једним нисам био до сада у контакту, изузев у СУП-у Јагодини, ако је по неки дошао и тако, вероватно су они могли да буду више са њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Не мислим само на Албанце, мислим и на Србе који су тамо били, који можда нешто знају, па на Роме?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, има људи који живе доста са Косова у Краљеву, али неких прича, шта се доле дешавало и како.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Не, не, мислим баш на овај догађај, на ову сватовску колону, да ли сте ту познавали неког од оштећених, неког од ових ко је био тамо?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Не знам, не знам ни ко је учествовао ту. То сам једино чуо од овога, и то сам га јутрос срео, у Подгорици што је неки њихов тамо из ромског савеза, не знам како му је име.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац? Не, не, останите ако имају питања. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац'

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја имам једно питање. Да ли је познато њему та судбина те кривичне пријаве, да ли је суд уважавао, да ли је водио поступак по тој пријави или шта је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: За кривичну пријаву коју је он поднео за тешку крађу, што каже против оптуженог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Јесам. Мислите, шта је судбина те пријаве?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Шта је било? Да ли је уважавао суд, да ли је спровео поступак, да ли је кажњаван?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Не знам, не знам, то је било давно, стварно о томе не могу да, на то да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли оптужени питања? Изволите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Има ли могућности да нам кажете, током 1998. и 1999. године сте радили у полицији, све време сте били на Косову? Да ли је сведок био у Ђаковици? Да ли имате сазнања, да ли сте чули и да ли имате сазнања о догађајима на Чабрату?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, има оно, писале су и новине и штампа и оно што је било, шта се дешавало, што је опште познато.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли сте некада били присутни?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо чули, шта је то опште познато о Чабрату?

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Преводи питање председника већа оптуженом на албанском језику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је питање за сведока, да нам каже, оно што је опште познато, шта је то?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, то су догађаји који су, где се, где су се водиле борбе између терориста и полиције, највероватније на том месту.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) За хапшење око двеста лица, близу двеста, није сигуран колико, да ли је сведок чуо за та хапшења тих лица албанске националности?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Било је хапшења, али ја стварно нисам овлашћен да у име Секретаријата одговарам или некога за све шта се дешавало, да ли си чуо ово, да ли си чуо оно, али чуо сам.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Поставља питање сведоку на албанском језику.

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Мислиш на браћу Петричевића?

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Само мало да преведем због суда.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли зна сведок нешто о браћи Бугић, да нам каже, да ли их је познавао, обзиром да је радио у полицији?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Да ли мислиш на браћу Петричевиће? Богића и Александра?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Да. Да ли их познајем, је ли тако?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли су они били какви деликвенти, криминалци?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Били су у детињству извршиоци кривичних дела тешке крађе.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли су имали везе са Арбеном Шкупијем, Зифом?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Јесу, у време док су вршили кривична дела тешке крађе.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Током њиховог боравка у Ђаковици, да ли сте чули шта су они направили у селу Меј?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Петричевићи?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Шта се тамо догодило?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Шта се догодило?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Шта се догодило у селу Меј?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Чуо сам.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ви нисте били тамо?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Не.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) А у селу Гуск?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, не знам, било је доста села, ја сада, можете да ме питате понаособ.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли сте некада били сведок у некаквом процесу?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Јесам у Вашем, конкретно у твом.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У неком?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Аха, да ли сам учесник, негде сведок? Никада, нигде.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Пијаца, да ли Вам је позната пијаца за продају дрвета, огрева?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Није то пијаца за продају дрвета, то је нека раскрсница тамо.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли је било ту, у том периоду, када сте Ви били доле, некаквих кућа запаљених, да је било некаквих оштећења или таквих неких паљевина?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, било је у време ратних дејстава, било је кућа запаљених.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли се сећа сведок датума приближно, када је НАТО бомбардовао зграду СУП-а у Ђаковици?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Па, ја не знам о чему ме пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте да постављате питања за 1998. и НАТО бомбардовање, то нема везе са овим догађајем.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, и ово онда нема везе са овим догађајем, господине Тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто везано за предмет оптужбе и везано за данашње казивање сведока?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли је Арбен Шкупи носио минђупу?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Мислим да јесте. Дружили су се у време док су вршили кривична дела заједно, из имовинских деликата, значи, то је био период.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли су се дружили Зифа и Богих?

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Мислим да јесу, сада не могу ни ја да се сетим ко се са ким све дружио, али јесу.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли знате Едита Спахија, то лице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо да идемо тако широко. Сведок је радио у полицији, ако имате нешто за предмет оптужбе или нешто везано за ово што је сведок рекао, да Вас зна по надимку Пинћо? Ако имате нешто везано за то, ово све друго није интересантно за предмет?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Едит Спахија је интересантан за предмет, пошто ја сам ухапшен због његове радње, због лично ове Едите Спахије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, овде у оптужници нема то о чему Ви причате.

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Причамо за период 1992., 1993., када сам га приводио због продавнице мешовите робе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је неспорно, чули смо.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Могу да се суочавам, пошто не дајете питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд Вам даје питања, али оно што је везано за оптужницу и оно што је данас сведок причао у судници.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Добро, у реду. Могу да се суочавам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: За надимак Пинћа и могу да се суочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Немам, немам, у реду је.

То је све што сведок има да изјави.

Питања нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сешћете позади, па ћемо да позовемо сведока Ћосић Братислава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он предлаже да се суочи са сведоком на околности надимка, ја сам тако разумео, је ли тако?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли могу ја једно питање за оптуженог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За оптуженог? Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли Ви познајете овог човека?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли је некада против Вас подносио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени је у истрази, оптужени је то потврдио док га је приводио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, али да чујемо овде. Да ли је то тај човек који је Вас, да ли је тачно то да Вас је он приводио?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Тачно је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите позади, сведок Ћосић Братислав.

Сведок БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ

Са личним подацима као на записнику из истраге од 18. фебруара 2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови подаци из истраге, отац Ђорђе, радник сте СУП-а Лесковац, адреса Лесковац, ул.Милоша Обилића 1, место рођења Лесковац, година рођења 1964.? Ништа се није мењало?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Ништа.

Са оптуженим несродан, опоменут на дужност казивања истине и упозорен на последице давања лажног исказа, па након што је положио заклетву, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Прочитајте тај текст заклетве што је испред Вас.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, током ратних дејстава и уопште, када сте Ви боравили у Ђаковици, шта сте радили у СУП-у Ђаковица и све што је из тог периода Вама познато?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Па, у Ђаковици сам боравио у периоду од 27. новембра 1998. године, па све до, мислим, 13. јуна наредне године, 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили у том периоду?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Радио сам на пословима криминалистичког полицајца, инспектора СУП-а, отприлике на истим пословима које сам радио у матичном СУП-у у Лесковцу. Када сам отишао у Ђаковицу, радио сам отприлике исто то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току ратних дејстава, да ли Вам је познато шта се дешавало на подручју Ђаковице, да ли је Вам је познато, да ли је било неких борби, полиције, војске?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Па, на простору Ђаковице, самог града и околине, дешавало се отприлике оно што се дешавало и углавном на целој територији Метохије, рекао бих, нешто можда интензивније, у области Ђаковице и Дечана и Пећи. Значи, била су ратна дејства, борбе између припадника полиције и војске снага безбедности и онога што се звало УЧК, и, наравно, уз то бомбардовање НАТО пакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самој Ђаковици, јел било неких борби, у неком насељу Чабрат, да ли су вођене неке борбе?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Да, познато ми је да су вођене између припадника полиције и припадника УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Ви познајете овде оптуженог?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Нисам имао прилику да га упознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули нешто о њему током Вашег, ако га нисте лично упознали, видели и тако даље, да ли сте нешто чули док сте били у Ђаковици о њему?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Чуо сам, чуо сам да је припадник УЧК и чуо сам да није сасвим обичан припадник УЧК, да је један од, рекло би се, команданата, значи УЧК на тој територији. То је оно, отприлике, што се причало међу нама и мислим што је отприлике цела Ђаковица знала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули под чијом је командом он био у смислу неког ширег командовања?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Причало се да је човек Рамуша Харадинаја за Ђаковицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су оно Ваша сазнања, чули сте, где, у полицији?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Тако је, чуо сам од својих колега, других људи који су радили са мном и били са мном тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате где се у Ђаковици налази фабрика «Емин Дураку»?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Знам, отприлике, то је текстилна фабрика, ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био ту у време рата неки пункт полиције, војске, или тако нешто?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Па, било је доста пунктова, како да Вам кажем, то се доста и мењало, али, с обзиром да је прошло доста времена, по мом сећању, та фабрика је била баш код главног пута, могуће је да се ту налазио пункт, да је ту био пункт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте Ви напустили Ћаковицу?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: 13. јуна 1999. године, тако ће бити, ја мислим да је тако или 06., не могу више да се сетим. Знам да је била субота, јер је то отприлике било «задњи воз», што се каже, да се изађе из Ћаковице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, везано за предмет оптужбе, нека дешавања у хотелу «Паштрик», да ли Ви имате неких сазнања о томе или немате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Дешавања у хотелу «Паштрик», у ком периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У периоду, ту негде после напуштања војске и полиције, после одласка из Ћаковице?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: После одласка из Ћаковице, значи, то што се десило, значи, могао сам само да чујем да ли се десило. Ако конкретно мислите на, то ми је питање постављено и у истрази, неко весеље Рома које је било. Значи, о томе не могу да говорим, мислим, нисам био присутан и о томе сам чуо овде на суду, у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања, чланови већа? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Имам само једно питање. Ви сте рекли да сте Ћаковицу, по Вашем сећању, напустили 13.06. и да је то била субота. Да ли можете да се сетите, да ли је остало припадника војске и полиције иза Вас, значи, касније од овог датума, да ли знате или не знате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Да Вам кажем нешто, ја сам напустио Ћаковицу са одређеном групом људи, одређеним правцем. Да ли је после тога неко остао, можда, да ли је реч било о сатима или данима, ја заиста не знам, али, углавном, сви смо се купили и ишли.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: У то време када сте Ви напустили, јел то по Вашој процени, јел било напустило гро тих припадника војске и полиције или су?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Гро, моје мишљење, моје мишљење да је.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли оптужени неких питања?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Односно моја сазнања, оно што сам сазнао, значи, нисам видео.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Има ли могућности да нам каже сведок за догађаје на Чабрату, не оно што је чуо, него нешто конкретније, да ли он нешто зна изворно о том догађају?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Па, могао бих да кажем нешто што је конкретно. Конкретно, тога дана када су сви ти догађаји на Чабрату почели, ја сам се налазио баш у том насељу, са више припадника полиције, значи, ишли смо улицом, не сећам се којом у патроли. На једној раскрсници смо се одвојили. Колега је са одређеном групом колега, такође отишао другим путем, ја сам отишао другим путем и након пет минута смо чули експлозију, односно ја сам чуо експлозију, онда пуцање. Преко радио-везе чули смо да се у насељу налазе људи у црним униформама, знао сам да је реч о припадницима УЧК и онда је све то почело, отприлике.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли сведок може да нам каже, да ли је нешто у вези са тим догађајем, а да је лично за мене везано, том приликом, а да сведок зна или неко тврдо сведочење, неко изворно сведочење у вези са тим?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Да је конкретно он био у насељу Чабрат? Не, то не могу са сигурношћу да кажем.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Можете да седнете тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Спомињали сте да сте чули за окривљеног у кругу људи у коме сте се кретали. Како су га спомињали, по имену и презимену или по надимку? Јесте знали и надимак?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Антон Лекај, имао је један надимак, врло кратак, ето не могу да се сетим, да ли Пинћо, не знам, не знам, мислим, не могу са сигурношћу да кажем, али.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Кажете да је био један од команданата за Ђаковицу?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Да, тако се причало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли се причало о људима, о именима људи који су у тој његовој јединици, јесте чули за нека имена, за неке надимке, ко је то са њим заједно?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Па, чуо јесам, сигурно, али сам заборавио, верујте, велики је проток времена и сада не могу, али је име Антон Лекај, то сам запамтио. Вероватно због тога што је било често помињано.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли се спомињао надимак Зифа? Да ли знате ко је Арбен Шкупи?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Зифа, познато ми је, познато. Ево, сада када кажете, значи, сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Како, по ком основу се сећате, какве везе има?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Надимак Зифа, то ми је познато у смислу да је могуће да је био и он у УЧК, значи, могуће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: На којим пословима сте радили?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: На пословима криминалистичког полицајца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Конкретније, шта?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Конкретније, на оперативним пословима, вршење увиђаја и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Хвала.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Контрола лица, терена и тако даље.

Питања више нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ ЋОСИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је оптужени тражио суочење, нека дође сведок Слободан Ковач.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између оптуженог и сведока Слободана Ковача, на околност да ли је оптуженом надимак Пинћо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према оптуженом. Он у овом поступку од почетка поступка негира тај надимак.

СВЕДОК СЛОБОДАН КОВАЧ: Ја сам у старту када сам почео да разговарам рекао сам, да сам ја 1992. године, 1993. године, поднео кривичну пријаву, Антону Лекају, званом Пинћо. Од тада, значи, до почетка рата и надаље ратних дејстава, ја се нисам сретао са њим, колико се ја сећам. Могуће и да јесмо, ако јесмо, нека он каже. Значи, да сам га срео на улици, ја га не бих препознао после толико година, али у време у коме сам ја подносио кривичну пријаву, било је лице Антон Лекај, звани Пинћо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Уколико сведок каже, дакле, да је поднео кривичну пријаву против мене за то дело и то што је пре рекао, под тим именом и да је у пријави стајало Антон Лекај-Пинћо, нека донесе ту пријаву и ја ћу онда признати да сам то ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете да седнете. Седите позади.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка читају писмена из предмета.

Чита се:

Пресуда Окружног суда у Пећи, предмет бр.44/2001 од 22.08.2001. године и то превод пресуде на српски језик.

У ИМЕ НАРОДА

ОКРУЖНИ СУД У ПЕЋИ, у судском већу састављеном од међународног судије др Ingo Risch, као председника већа и међународног судије Hajnalka Karpati и домаћег судије Сали Мекај, као чланова већа и записничара Bethan Moss, након јавних и главних претреса од 16., 21. и 22. августа 2001. године, свих у присуству

оптуженог, његових адвоката, бранилаца Енвер Нимани и Ферит Ђуколи и међународног Тужиоца Kamudoni Nyasulu, након већања и гласања, на дан 22. августа 2001. године, донели су и јавно објавили

ПРЕСУДУ

Оптужени Антон Лекај, рођен 03. јуна 1980. године у Ђаковици, са надимком «Пинћо», име оца Пал, станује у улици Исмаил Ђемаиљи бр.394 у Ђаковици, незапослен, завршио средњу школу, средњег имовног стања

КРИВ ЈЕ

Јер је у ноћи између 25. и 26. јануара 2001. године, око 02 часа и 30 минута, ујутру, у клубу «Miami Beach», у улици ОВК у Ђаковици, пошто је ударен песницом од стране Исмета Пренићи у леву страну уста, наневши му повреду у пределу усне, оптужени вади његово оружје калибра 7,62 мм и испаљује један хитац у правцу оштећеног Миљаима Марај, власника клуба «Miami Beach», погодивши га у задњи део бутине, наневши му мултифрагментарну рану и озбиљну повреду по његово здравље.

Чиме је:

Оптужени починио кривично дело тешке телесне повреде, сходно чл.38. параграф 2 сагласно параграфу 5 КЗ Косова и чл.351. ЗКП-а, примењену сходно Уредби УНМИК-а, па се оптужени

Кажњава

Затвором од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју се урачунава и време проведено у притвору, почев од 02. фебруара 2001. године до 22. августа 2001. године.

Оптужени се обавезује да плати износ од 276 немачких марака на име трошкова поступка и 300 немачких марака на име трошкова суда, тј. укупно 576 немачких марака, у року од 15 дана од ступања на снагу ове пресуде.

Оптуженом се укида притвор на основу чл.352. параграф 2 ЗКП.

Оштећена странка може покренути грађанску парницу за накнаду штете.

О б р а з л о ж е њ е

Јавни тужилац Окружног суда у Пећи, ПП бр.178/2000, својом оптужницом од 25. априла 2001. године, ставио је на терет Антону Лекају, рођеном 03. јуна 1980. године, кривично дело убиства у покушају, извршеног у ноћи између 25. и 26. јануара 2001. године, у просторијама клуба «Miami Beach» у Ђаковици, пуцајући на власника клуба Миљаима Марај и ранивши га у ногу, по чл.30. параграф 1 КЗ Косова у вези са чл.19. КЗ Југославије, примењена је сагласно Уредби УНМИК-а.

Током главног претреса, јавни Тужилац Пећи доставио је измењену оптужницу од 22. августа 2001. године, ПП бр.24/2001, стављајући на терет оптуженом једно мање тешко дело, тешку телесну повреду сходно чл.38. параграф 2 КЗ Косова, уместо претходног оптужења за дело убиства у покушају, сходно чл.30. параграф 1 КЗ Косова, у вези са чл.19. КЗ Југославије.

I. Судске надлежности

а) Надлежности Окружног суда у Пећи

На основу Закона о кривичном поступку Југославије, предмети у вези са јурисдикцијом кривичних дела утврђују се Законом Републике или дотичне Аутономне Покрајине, види чл.22. ЗКП. На основу чл.29. Косовског Закона о редовним судовима, проистиче да су Окружни судови надлежни за процесуирање кривичних дела на основу оптужења, за која Закон предвиђа изрицање казне од пет или више година. Ова одредба је задовољена, јер је оптуженом у почетку стављено на терет кривично дело убиство у покушају.

Месна надлежност је одговарајућа Окружном суду због претпоставке о извршеном деликту, чл.26. параграф 1 ЗКП. Ради се о општини Ђаковица која се налази у округу Пећ.

Ради наведеног, Окружни суд у Пећи је надлежно судско веће за процесуирање овог кривичног поступка.

Судско веће у овом предмету састављено је на основу Уредбе УНМИК-а, 2000/64.

II. Изјава оптуженог

Оптужени Антон Лекај оспорава да је намерно пуцао у оштећеног, изјављујући да је члан обезбеђења клуба «Miami Beach» у Ђаковици, сведок Исмет Пренићи, током критичне вечери одмах узео своје оружје, оружје сведока и оптуженом ставио цев у уста. Када је оптужени покушао да склони цев из својих уста, из оружја је испален један хитац који је окрзнуо леву страну лица оптуженог, ближе устима и затим је хитац погодио ногу оштећеног.

III. Изјава сведока

а)Суштина изјаве сведока Исмета Пренићи јесте да је оптужени започео преписку на улазу у клуб са особљем обезбеђења, није допустио да се изврши претрес због могућег поседовања оружја, тражио је власника клуба, ушао је у клуб, не плативши улазницу, наставио агресивну расправу, када се власник бара Миљаим Марај појавио, оптужени је потегао своје оружје. Сведок Пренићи на основу његове изјаве, одговорио је на потезање оружја од стране оптуженог, ударивши га тренутно песницом у лице, у тренутку када је оптужени био спреман да потегне своје оружје. Када је оптужени падао, успео је да репетира оружје и да погоди оштећеног, пре него је пао на под.

б)Сведок и оштећени Миљаим Марај изјављује, као и сведок Исмет Пренићи уз малу измену, да он мисли да га је оптужени погодио, након што је он – оптужени пао на под од ударца Пренићија.

У вези са његовим повредама, он изјављује да је имао мултифрагментарну фрактуру у одређеном периоду у горњем делу његове ноге, насталу од рањавања. Ове повреде су након одређеног периода условиле друге операције и лекарске интервенције, са неизвесним резултатима.

ц)Сведок Петрит Гарани је сведок очевидац догађаја, али на основу његовог исказа, он није опазио да ли је хитац, који је погодио оштећеног, био испаљен у моменту док је оптужени падао или већ био на поду.

д)Сведок Нуш Комони и Фљорент Ефендиј нису сведоци-очевици критичног догађаја и не могу сведочити у вези са потезањем оружја.

е)Судско веће је саслушало сведока-очевица Африма Добруно, који је био у друштву оптуженог приликом доласка у клуб «Miami Beach» критичне вечери, али он изјави да је напустио лице места, пре него што су отпочели пуцњи и он је изјавио да је само чуо пуцње.

ф)Коначно, судско веће је узело изјаву од др Vesnika Vadhri, лекара који је обавио лекарски преглед оптуженог, кратко време након пуцања из оружја. Он је, такође изјавио да није било трагова ожилјака на повређеном делу лица Антона.

е)Сведоци Љуљзим Сејдај, Љуљзим Рамцај, Сами Хакај, дали су своје изјаве истражном судији и исте су прочитане, а они су били чланови обезбеђења оштећеног и њихове изјаве су подударне са наведеним сведочењима.

IV. Докази

Судско веће је убеђено да је утврђено следеће чињенично стање:

У ноћи између 25. и 26. јануара 2001. године, око 02 часа и 30 минута ујутру, оптужени је дошао у клуб «Miami Beach» у Ђаковици. На улазу од стране чланова

обезбеђења, позван је да покаже његову чланску карту или да плати улазницу. Оптужени није био члан клуба и није поседовао чланску карту. Но, без обзира на то, он је одбио да плати било какав износ и штавише, одбио је да га изврше претрес поседовања оружја. Том приликом оптужени се споречкао са њима и тражио је од обезбеђења да позову власника клуба, који је у то време спавао на спрату изнад. Власника клуба Миљаима Марај пробудио је Исмет Пренићи, један од припадника његовог обезбеђења, који га је обавестио о насталом проблему. Миљаим Марај који је, поред осталог, обукао и непробојни панцир, приближио се оптуженом којег је познавао, назвавши га његовим надимком «Пинћо».

Исмет Пренићи, у намери да импресионира свог послодавца, удари песницом оптуженог у лице, што је довело до тога, да оптужени падне на под. Ово је испровоцирало оптуженог и довело до тога, да он извуче револвер калибра 7,62 мм и да пуца у правцу Миљаима Мараја и Исмета Пренићија, са намером да некога погоди, најмање са евентуалним умишљајем, како би погодио тело једнога од њих. Хитац од оружја тешко је повредио леву ногу Миљаима Мараја и проузроковао мултифрагментарну фрактуру у горњем делу. Нога је касније оперисана и чекале су се друге операције и лекарски третман у једном неодређеном периоду. Због овога, код оштећеног су наступили тешки поремећаји његовог здравља.

Судско веће је убеђено да је одбрана оптуженог неоснована и заснована на произвољним исказима. Хитац који је погодио Мараја, није могао да претходно прође кроз лице оптуженог, јер нема трагова на његовом лицу, како је и сведок др Весник изјавио на убедљив начин.

У вези са овим, уколико је оптужени пуцао, пошто је био на поду или током пада, судско веће не поклања веру верзији изнетој од стране Исмета Пренићи, јер је суд убеђен да је он дао нетачан исказ, да би сакрио своје ружно понашање. Судско веће је убеђено да је Миљаим Марај изнео истину, рекавши да га је оптужени погодио, пошто је пао на под.

Пошто је ово разјашњено, по убеђењу судског већа, све сумње да је оптужени деловао са евентуалним умишљајем да повреди, су одбачене. Могло би се говорити о повреди из нехата, само онда, уколико је оптужени потекао окидач свог оружја, док је падао на под.

Обзиром да је оштећени заинтересован за исход овог кривичног поступка, суд је убеђења да је он говорио истину. Његов исказ је објективан, без контрадикција и подударан са исказима Љуљзима Сејдај, Љуљзима Рамицај и Сами Хакај.

Ради наведеног, суд је убеђен да је оптужени починио кривично дело тешке телесне повреде, сходно чл.38. параграф 2, сагласно последњој варијанти КЗ Косова, примењеног на основу Уредбе УНМИК-а.

Оптужени делујући умишљајно, са циљем да повреди једног од два сведока Мараја или Пренићија и погодивши Миљаима Марај у ногу, код њега је проузроковао здравствене поремећаје.

У вези са употребом оружја, оптужени је деловао са директним умишљајем.

У вези са објектом и последицама испаљеног хица, оптужени је деловао најмање са евентуалним умишљајем.

У вези са његовом личношћу, свака сумња је отклоњена јер је оптужени изјавио да је изгубио свест због напада Пренићија.

Неспорно је да је Пренићи ударио оптуженог песницом у лице и нанео му повреду, али Антон Лекај је задобио једну лаку повреду, коју је доктор Vesnik Badhri санирао са три копче и ова повреда није узроковала губитак свести.

Судско веће је убеђено у овакав став, посебно у смислу чињенице да је оптужени после испалењеног хица, покушао да побегне четворици припадника обезбеђења, који су кренули да га ухвате.

Његово бекство је најбољи доказ да је исти био у доброј форми и одговарајуће физичке спремности.

Са друге стране, судско веће констатује да се оптужени нашао у једној специјалној ситуацији. Његова одбрана је одбачена, јер је оптужени испровоцирао укупне околности његовим претходним понашањем, не понашајући се на начин да одбрани себе. Он је деловао са намером да нападне.

Међутим, судско веће не може да искључи чињеницу да је ударац Пренићија изазвао физички шок код оптуженог, јер такав ударац у присуству других лица, изазива повреду његовог угледа.

Без обзира што ова увреда није почињена директно од стране оштећеног, већ од припадника његовог обезбеђења, Исмета Пренићи, суд је нашао да се одредба параграфа 5 чл.38. КЗ Косова може применити.

Као резултат наведеног, висина казне је до три године затвора.

V. Одлука о казни

У оквиру закона треба ценити све олакшавајуће и отежавајуће околности. У прилог оптуженом, судско веће је узело у обзир:

- он није био кажњиван раније,
- ожењен је и отац једног детета,
- дело је извршио као млада особа,
- он је увређен и сам био повређен.

Као отежавајуће околности оптуженом треба узети да је он ушао у клуб са напуњеним оружјем и употребио је ово оружје опасно по живот.

Оцењујући све аспекте за и против, судско веће је одредило средњу висину у оквиру распона казне и осудио оптуженог на годину и шест месеци затвора, где се урачунава време проведено у притвору од 02. фебруара до 22. августа 2001. године. Оптуженом остаје да одслужи остатак казне.

На основу чл.95. ЗКП-а, оптужени је дужан да плати трошкове поступка и трошкове плаћене из средстава суда.

У вези са накнадом штете, оштећени се упућују на грађанску парницу, члан 108. ЗКП.

Одредба о притвору спровешће се сходно чл.352. параграф 2 ЗКП, јер не постоје оправдани разлози за даље задржавање оптуженог у притвору.

Правна поука: Странке имају право жалбе против ове пресуде, Врховном суду Косова, преко овог Окружног суда, у року од 15 дана од дана пријема исте.

Ова одлука је сачињена на албанском и енглеском језику, а енглеска верзија је примарна.

Записничарка:
Bethan Moss
Потпис

Председник судског већа
Dr Ingo Risch
Међународни судија
Потпис

Превео
Ervin Mazniku

Чита се:

Оверени превод са албанског на српски језик пресуде Врховног суда Косова, Кж бр.301/2001.

У ИМЕ НАРОДА

ВРХОВНИ СУД КОСОВА, на судском претресу одржаном од стране међународног судије Tudora Pantiru као председника већа, професионалних судија Зайта Ђемаилџи и Мелеће Беђети, као чланова већа, уз помоћ Debrework Haile, као записничара, у кривичном ствари К.бр.44/2001, против оптуженог Антона Лекаја, рођен 03. јуна 1980. године у Ђаковици, са надимком «Пинћо», име оца Пал, са пребивалиштем у улици Исмаил Ђемаљи бр.394, у Ђаковици, оптужен за кривично дело тешке телесне повреде, сходно чл.38. параграф 2 Кривичног закона Косова, у поступку одлучивања по жалби адвоката одбране Ferida Q. Ђikoli од 15.10.2001. године, против пресуде К.бр.44/2001 од 22.08.2001. године Окружног суда у Пећи,

На претресу одржаном дана 21. фебруара 2003. године, доносу ову

ПРЕСУДУ

Жалба адвоката одбране од 15.10.2001. године, ОДБИЈА СЕ као неоснована и побиијана пресуда К.бр.44/2001 од 22.08.2001. године Окружног суда у Пећи, остаје на снази.

Образложење

А.Процедура у предмету и позадина.

1.Јавни тужилац Окружног суда у Пећи доставио је оптужницу КК бр.178/2000 од 25. априла 2001. године, стављајући на терет оптуженом Антону Лекају кривично дело убиства у покушају, сходно чл.30. параграф 1 КЗ Косова, сагласно чл.19. КЗ Југославије.

2.Током главног претреса, дана 22. августа 2001. године, Окружни Јавни тужилац је изменио оптужницу, оптуживши га за лакше дело и то тешка телесна повреда, на основу чл.38. параграф 2 КЗ Косова.

3.Дана 22. августа 2001. године, на закљученом главном претресу, суд првог степена огласио је оптуженог кривим за кривично дело тешке телесне повреде, сходно чл.38. параграф 2, сходно параграфу 5 КЗ Косова, као и чл.351. ЗКП.

4.Утврђено је да је оптужени крив, јер је дана 25. на 26. јануара 2001. године, око 02 часа и 30 минута ујутру у клубу «Miami Beach», улица ОВК у Ђаковици, пошто је претходно ударен песницом од стране Исмета Пренићи, у пределу леве стране уста, услед чега је задобио повреду у пределу усне, оптужени је извукао свој револвер калибра 7,62 мм и један хитац испалио у правцу оштећеног Миљаима Мараја, власника клуба «Miami Beach», погодивши га у задњи део бутине, наневши му повреду са више прелома, као и тешко оштећење здравља.

5.Оптужени је осуђен на једну годину и шест месеци затвора, урачунавајући и време проведено у притвору, почев од 02. фебруара 2001. године до 22. августа 2001. године.

6.15. октобра 2001. године, адвокат одбране оптуженог подноси жалбу против пресуде због:

- битних повреда одредаба кривичног поступка,
- погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања,
- погрешне примене закона и
- погрешне одлуке о казни.

Он предлаже да Врховни суд поништи побијану пресуду и да предмет врати на поновни поступак и пресуђење или да уважи жалбу и изрекне једну блажу казну оптуженом.

7. Дана 04.12.2001. године, предмет је регистрован у Врховном суду, под Кж.бр.301/2001.

8. Дана 06.12.2002. године предмет је достављен Канцеларији Јавног тужиоца Косова, сходно чл.370. став 1 Закона о кривичном поступку.

9. Дана 06.08.2002. године предмет је достављен писарници Врховног суда, са мишљењем ППА бр.302/2002 од стране Канцеларије Јавног тужиоца Косова. Канцеларија Јавног тужиоца Косова је мишљења да Врховни суд треба да сходно чл.384. ЗКП, решењем да одбије ову жалбу као неосновану и да потврди пресуду Окружног суда.

10. Дана 09.01.2003. године, предмет је достављен Међународном судији који је заказао данашњи претрес, сагласно чл.371. Закона о кривичном поступку.

Б.Оцена Врховног суда

І.Наводи адвоката одбране

У жалби против пресуде, адвокат одбране ослањајући се на одредбе чл.364. параграф 1 тачка 11. истиче да диспозитив пресуде није јасан, јер не врши раздвајање различитих врста телесних повреда, предвиђено чланом 38. (2) Кривичног закона Косова. Одбрана је, такође, истицала да у предмету није било доказа који потврђују природу и карактер повреда нанетих оштећеном, те да предмет не садржи доказе у вези са врстом ватреног оружја, које је употребљено за извршење дела. Одбрана такође истиче, да је првостепени суд повредио Кривични закон применивши параграф 5 чл.38. КЗ Косова, јер оштећени није страна која је произвела психолошки стрес код оптуженог.

ІІ.Анализа навода против пресуде.

Судско веће Врховног суда је размотрило наводе адвоката одбране и након пажљиве оцене документације предмета, утврдило да су исти неосновани.

Суд првог степена је утврдио да је оптужени крив, због nanoшења више преломних повреда оштећеном. Лекарски извештај, поред остале документације у предмету, потврђује да су телесне повреде нанете и да се могу категоризовати као озбиљна опасност по један важан телесни орган и што не оставља простор никаквој неизвесности. Ово је јасно у смислу параграфа 2 члана 38. Кривичног закона Косова. У складу са овим, наводи одбране да није било доказа у предмету, око природе и карактера повреда нанетих оштећеном, су без основа.

У вези са наводима адвоката одбране, да нема доказа у документацији предмета из којих би се утврдио тип ватреног оружја које је употребљено од стране оптуженог, исти су оцењени као нетачни. Ово судско веће Врховног суда је задовољно чињеницом да је извршење кривичног дела од стране оптуженог утврђено преко основане сумње. Тип ватреног оружја, употребљеног од стране оптуженог, нема законског значаја у вези са околностима случаја.

III. Повреде Кривичног закона

Одбрана истиче да је суд првог степена повредио Кривични закон, применивши параграф 5 чл.38. КЗ Косова, јер није лично оштећени изазвао велики психолошки стрес код оптуженог. У последњем параграфу тачке 3. жалбе, одбрана истиче:

«Са друге стране, кривично дело за које је оптужени оглашен кривим, може бити извршено само уколико лично оштећени изазове стање већег стреса према извршиоцу путем напада или тешких увреда. У случају да није утврђено да оштећени током напада није изазвао велики психолошки стрес код оптуженог, већ је ово стање стреса изазвано од стране сведока Исмета Пренићи, који није повређен. Дакле, имајући у виду да оптужени није починио кривично дело тешке телесне повреде, сходно чл.38. параграфа 2 у вези са параграфом 5 КЗ Косова, у ком смислу суд није применио одговарајући пропис ...»

Јавни тужилац Косова, у свом мишљењу, ППА 30/2002, сагласан је са наводима одбране, да је дошло до једне повреде Кривичног закона, извршене од стране суда првог степена, у примени параграфа 5 овог члана, али закључује, да је « ... ово један пропуст који иде у прилог оптуженом и у одсуству жалбе од стране тужиоца нижег степена, нема разлога да се мења одлука о казни изречена од стране првостепеног суда».

Веће Врховног суда је размотрило наводе обе стране и након брижљиве оцене и документације случаја, закључило је да нема повреда Закона и одредби поступка. Суд првог степена је тачно применио параграф 5 члана 38. у вези параграфа 2 истог члана КЗ Косова, о констатованом фактичком стању. У образложењу ове пресуде, суд првог степена истиче: « ... Дакле, веће не може искључити чињеницу да је ударац који је оптужени примио од Пренићија, изазвао код оптуженог јак физички шок, јер је ударац у присуству трећих лица, повредио његов углед».

Иако ова увреда није извршена од стране самог оштећеног, већ од његовог чувара Исмета Пренићи, суд налази да се одредба параграфа 5 члана 38. КЗ Косова може основано применити. Ово веће Врховног суда слаже се са образложењем суда првог степена и закључује да се напад према оптуженом од стране чувара, једне особе која делује директно у име свог послодавца (оштећеног), испуњава све услове прописане параграфом 5 КЗ Косова. Врховни суд прихвата овакву интерпретацију закона.

Ради горе наведених разлога, сагласно чл.385. Закона о кривичном поступку, Врховни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

Врховни суд Косова у Приштини
бр.Кж. 301/2001, јануар 21.2003.

Записничар
Debrerwork Haile

Председник већа
Тудор Пантиру

За тачност копије потврђује руководиоц
судске писарнице (потпис нечитак)

(Утиснут округли печат
са текстом:
Врховни суд Косова,
Косово)

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли оптужени да прокоментарише ову пресуду, посебно ове наводе у вези надимка Пинћо, који је и суд у Пећи констатовао да је то Ваш надимак? Приближите се микрофону.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Ја нећу ни да прокоментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате коментар на ово?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, не, нећу ни да разговарам са Вама у вези овога, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то је неки одговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу ли ја нешто да кажем? Па, јесте ли Пинћо или није Пинћо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће да се изјашњава, оптужени има право да се не изјашњава.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ако дозволите, госпођо председнице, ја у првом реду истичем мој приговор на начин извођења овог доказа. Ја сматрам да суд је овлашћен и има надлежности и компетенције да прибавља доказе, да изведе доказе мимо предлога странака, доказе које сматра да су релевантни за кривично-правну ствар. Међутим, Ви нисте о томе одлучили о томе да се тај доказ прибавља и само изводите тај доказ, а ја имам информацију да је то већ више пута покушавано да се прибавља, мислим, у начелу, у начину прибављања тих доказа, сматрам да би суд требало бити транспарентан у смислу да на јавној седници одлучује о томе, да прибавља доказе и о томе да изводи тај доказ који сматра да је релевантан, прва ствар. Друга ствар, ја сматрам да ова пресуда независно од тога, од тог приговора је релевантна у смислу, да ипак доказује једну претензију тужиоца овога, претензију одбране, односно исказ овде оптуженог, да је он рођен 03.06.1980. године, мада читаво време и у оптужници

њему, када се оспорава та околност, када он је истакао да је рођен 1980. године. Остало, трећа ствар је значајна у смислу, да сте Ви, имате доказ пред собом, да, мада то је општепозната чињеница и о томе не би требало ни да се изводи неки доказ, за догађања на Косову за криминална дела, за злочиначка дела, евентуално и за претензије које су се дешавале на подручју општине Ђаковица и Окружном суда у Пећи, надлежан Окружни суд у Пећи, тако да ја се надам да суд неће селективно проценити овај доказ, него ће у смислу комплетне оцене, и у смислу тога да је овде оптужени рођен 03.06.1980. године, и у смислу да је за та догађања надлежан Окружни суд у Пећи и под ингеренцијом УНМИК-а, обзиром да је тај доказ суд, вероватно, чим је прибавио, сматраће да је ваљан као доказ, а питање процене тог доказа је ствар судског већа приликом одлучивања о главној ствари. Хвала Вам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Врши се увид у идентификациону картицу УНМИК-а за оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, нека укључи документ камеру. Нека оптужени приђе да би видео на монитору. То је, уосталом, картица која је била у његовом поседу. Можете да седнете.

Чита се:

Родни лист за оптуженог Република Хрватска, Уред државне управе у Шибенско-книнској жупанији, Матични уред Шибеник.

У Матицу рођених матичног подручја Шибеник, за годину 1979., извршен је под редним бројем 615, дана 13.07.1979. године, упис чињенице рођења:

Име: Антон

Презиме: Лекај

Спол: мушки

Дан, месец и година и сат рођења: 03. липња 1979., у 21 час и 10 минута

Место рођења: Шибеник

Држављанство: Србија и Црна Гора

Отац: Балт

Презиме: Лекај

Дан, месец и година рођења оца: 05.09.1948.

Место рођења: Пећ

Мајка: Кристина

Рођена: Сели

Дан, месец и година рођења: 25.12.1957.

Место рођења: Ђаковица

Издато 23.01.2006. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите и ово на увид. Нека оптужени седне ту поред браниоца, да би имао и он увид у ове писмене доказе. Можете да склоните.

Врши се увид и чита списак киднапованих и несталих лица у периоду од 01.01.1998. до 31.12.2003. године, на подручју СУП-а Ђаковица, МУП-а Републике Србије, Секретаријата у Ђаковици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитаћемо само оно што је везано за наш предмет, а после ћемо увид у све.

Под тачком 72. означено лице Раде Гаговић, у горњој колони стоји Ђаковица, у горњој колони означено дан Н/У. Поред овог лица означено 12.-14. јуна 1999. године, а у колони судбина – означено непознат.

Под тачком 112 означено лице Шаља Бедри, подручје Пискоте – Ђаковица, датум 15.-30.06.1999. године, судбина – ослобођен.

Под тачком 113 означено лице Шаља Ређ, подручје Пискоте – Ђаковица, датум 15.-30.06.1999. године, судбина – непознат.

Под тачком 114 означено лице Шаља Саљи, Пискоте – Ђаковица, датум 15.-30. јуна 1999. године, судбина – ослобођен.

Под тачком 115 означено лице Зећири Гзим, Пискоте – Ђаковица, датум 15.-30. јуна 1999. године, судбина – ослобођен.

Под тачком 116 означено лице Зећири Афијете, Пискоте – Ђаковица, датум 15.-30. јуна 1999. године, судбина – ослобођен.

Под тачком 117 означено лице Љушај Звездан, Пискоте – Ђаковица, датум 15.-30. јуна 1999. године, судбина – непознат.

Под тачком 118 означено лице Баља Шабан, Пискоте – Ђаковица, датум 15.-30. јуна 1999. године, судбина – ослобођен.

Под тачком 119 означено лице Тафа Хасан, Пискоте – Ђаковица, датум 15.-30.06.1999. године, судбина – ослобођен.

Под тачком 120 означено лице Тафа Софија, Пискоте – Ђаковица, датум 15.-30. јуна 1999. године, судбина – ослобођена.

Под тачком 121 означено лице Краснићи Бајрам, Пискоте – Ђаковица, датум 15.-30. јуна 1999. године, судбина – непознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово може сада да се стави на увид, пошто смо прочитали ово што је битно за предмет.

Чита се:

Извештај Генералштаба Војске Србије и Црне Горе, Кабинет начелника од 06.02.2006. године.

ОДГОВОР У ВЕЗИ ЗАХТЕВА ВЕЋА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
П.бр. К.В. 4/05 од 19.01.2006. године

Увидом у дневне оперативне извештаје Оперативног центра Генералштаба Војске Југославије за 1998. годину и борбене извештаје за период НАТО бомбардовања закључно са 20.06.1999. године, пронашли смо тражене податке у вези чега достављамо следећи одговор:

1.Оружани сукоб између припадника Ослободилачке Војске Косова (ОВК) и Војске Југославије отпочео је 22. априла 1998. године.

Овај податак дат је у дневном оперативном извештају Обавештајног центра Генералштаба Војске Југославије, стр.пов.бр. 1-113 од 23.04.1998. године у коме се наводи:

«22. априла око 9 часова и 30 минута, извршен је напад веће групе терориста (20-30) из стрељачког наоружања на део јединице 52. БВП и на хаб 155 мм/52 мабр Гњилане у реону Радоњичко језеро. Напад је извршен са објекта Сука Вогел (тт 598), при чему је испалено више десетина метака. На напад је одговорено дејством једног ПАТ 30/2 са 2-3 рафала, пошто су дејства терориста настављена, остварено је и дејство из једног оруђа Х-155 мм, након чега је престао напад. У 13,20 часова, обновљен је напад терориста на јединице 52.БВП и хаб-150 мм. На напад је узвраћено и нема повређених.

22. априла око 10.00 часова возило из 53. гбр Ђаковица које се кретало на к. «Г.П. Илић» наишло је на барикаду испред села Бабалоч, при томе је отворена ватра терориста са 2-3 рафала. Људство је изашло из возила и отворило ватру у правцу нападача, када је наишло возило МУП-а «БОВ», нападачи су престали са дејством. Возило је наставило пут према караули. Није било повређених, нити оштећења на војном м/в».

Напомињемо да се у дневним оперативним извештајима (ДОИ) Оперативног центра Генералштаба Војске Југославије у том периоду, користи више термина за нападаче. Најчешће корићен термин је «терористи», а коришћени су и термини «диверзантско-терористичка група», «НН починиоци», «албански терористи», «терористичка организација ОВК», «шиптарски терористи» ... Термин

«Ослободилачка војска Косова» коришћен је врло ретко, као, на пример, у ДОИ, стр.пов. 1-51 од 20.02.1998. године, у коме се наводи: «Од 16,00 – 16,30 часова на путу Косовска Митровица – Пећ трочлана група маскираних припадника терористичке организације «ОВК» заустављала је возила и малтретирали путнике, одузевши два пиштоља од путника из м/в». У наредним извештајима о многобројним нападима на припаднике МУП-а за нападачи се користе остали наведени термини (најчешће термин «терористи»).

2. На ширем подручју општине Ђаковица у време НАТО бомбардовања јесу вођене борбе између ОВК и војске и полиције. Борбе су вођене током целог овог периода, закључно са 09. јуном 1999. године, када је потписан Војно-технички споразум.

НАЧЕЛНИК
ПУКОВНИК
Миодраг Вукмировић

Читају се писмени докази које је приложио бранилац оптуженог на претходном главном претресу и то:

Уредба бр.1999/1, УНМИК од 25. јула 1999. године

О ОВЛАШЋЕЊИМА ПРИВРЕМЕНЕ УПРАВЕ НА КОСОВУ

Специјални представник Генералног секретара,

С обзиром на Резолуцију 1244 од 10. јуна 1999. године, којом Савет безбедности Уједињених нација, поступајући на основу чл.7. Повеље Уједињених нација, овлашћује Генералног секретара да уз помоћ релевантних међународних организација, успостави међународно цивилно присуство на Косову, под називом Привремена управа мисије Уједињених нација на Косову (УНМИК), која има за циљ да обезбеди привремену управу на Косову са мандатом описаним у Резолуцији.

Поступајући на основу овлашћења, која су му поверена Резолуцијом 1244 од 10. јуна 1999. године, а у циљу успостављања и одржавања привремене управе на територији Косова.

Овим објављује следеће:

Члан 1.

ОВЛАШЋЕЊА ПРИВРЕМЕНЕ УПРАВЕ

1.1. Сва законодавна и извршна власт која се односи на Косово, укључујући и управљање правосуђем, поверена је УНМИК-у, а спроводи је Специјални представник Генералног секретара.

1.2. Специјални представник Генералног секретара може да именује било које лице да обавља функције у цивилној управи на Косову, укључујући и правосуђе или да смени такво лице. Те функције ће се спроводити у складу са постојећим законима, као што је одређено у чл.3. и у складу са уредбама које доноси УНМИК.

Члан 2.

ПОШТОВАЊЕ МЕЂУНАРОДНО ПРИЗНАТИХ СТАНДАРДА

Приликом обављања својих функција сва лица која обављају јавне дужности, али раде у јавној служби на Косову, дужна су да поштују међународно признате стандарде о људским правима и да не врше дискриминацију против било ког лица, по било којој основи, било да се ради о полу, раси, боји коже, језику, вери, политичком или другом опредељењу, националном, етничком или друштвеном пореклу, припадности некој националној заједници, имовинском стању, основу рођења или неког другог статуса.

Члан 3.

ЗАКОН КОЈИ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ НА КОСОВУ

Закони који су били на снази на територији Косова пре 24. марта 1999. године, наставиће да се примењују на Косову, уколико нису у супротности са стандардима који се односе на чл.2. на основу мандата који је поверен УНМИК-у по Резолуцији 1244 Савета безбедности Уједињених нација са овом или било којом другом уредбом коју је донео УНМИК.

Члан 4.

УРЕДБЕ КОЈЕ ДОНОСИ УНМИК

Приликом обављања дужности које су поверене привременој управи Резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација 1244 (1999), УНМИК ће по потреби доносити законодавне прописе у виду уредби. Такве уредбе ће остати на снази све док их УНМИК не опозове или замени таквим одлукама, које накнадно донесу установе које се буду основале политичким споразумом, а у складу са Резолуцијом 1244 (1999) Савета безбедности Уједињених нација.

Члан 5.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ И ОБЈАВА УРЕДБИ КОЈЕ ДОНОСИ УНМИК

5.1. Уредбе које доноси УНМИК, одобрава и потписује Специјални представник Генералног секретара. Оне ступају на снагу на дан који је одређен у тексту уредбе.

5.2. Уредбе које доноси УНМИК објављиваће се на албанском, српском и енглеском језику. У случајевима разлика у текстовима превода, текст на енглеском ће имати предност. Уредбе ће бити објављиване тако да ће се обезбедити широка заступљеност путем јавних гласила и публикација.

5.3. Уредбе које доноси УНМИК носиће знак ЧУНМИК/УРЕДЧ, са годином издања и бројем издања за дату годину. Регистар уредби ће укључити датум објављивања, предмет, допуне или измене у вези с тим, односно њихово укидање или обуставу.

Члан 6.

ДРЖАВНА ИМОВИНА

УНМИК ће управљати покретном и непокретном имовином, укључујући новчана средства, банковне рачуне и осталу имовину која је регистрована на име Савезне Републике Југославије или било којег њиховог органа који се налази на територији Косова.

Члан 7.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Ова Уредба ступа на снагу ретроактивно од 10. јуна 1999. године, на дан усвајања Резолуције Савета безбедности Уједињених нација 1244 (1999).

Бернар Кушнер
Специјални представник Генералног секретара

Уредба бр.1999/8, УНМИК-а од 20. септембра 1999. године

О ОСНИВАЊУ ЗАШТИТНОГ КОРПУСА КОСОВА

Специјални представник Генералног секретара:

Поступајући у складу са овлашћењима која су му поверена Резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација 1244 (1999) од 10. јуна 1999. године.

Овим објављује следеће:

Члан 1.

ОСНИВАЊЕ ЗАШТИТНОГ КОРПУСА КОСОВА

1.1. Заштитни корпус Косова се оснива као цивилна служба за ванредне околности чији ће задаци бити:

(а) да обезбеди одговарајућу помоћ у случајевима елементарних непогода;

(б) да врши претраживање терена и спасавање;

(ц) све своје капацитете усмери на пружање хуманитарне помоћи у изолованим подручјима;

(д) помаже у налажењу и деминирању терена и

(е) учествује у поновној изградњи инфраструктуре и целе заједнице.

1.2. Заштитни корпус Косова неће имати никакву улогу у спровођењу закона, нити у одржавању реда и мира.

Члан 2.

ОРГАНИЗАЦИЈА ЗАШТИТНОГ КОРПУСА КОСОВА

2.1. Заштитни корпус Косова ће се саастојати од активних чланова до максимално три хиљаде, као и резервног састава у коме ће бити максимално до две хиљаде чланова, који ће бити позивани у случају потребе.

2.2. Чланови Заштитног корпуса Косова биће појединачно ангажовани на основу стручних критеријума који су потребни за дужности које треба да се обављају. У циљу одржавања мултиетничког карактера Заштитног корпуса Косова, најмање десет посто и активног и резервног чланства морају бити лица из мањинских заједница.

2.3. Специјални представник Генералног секретара има коначну помоћ по питању избора и наименовања чланова Заштитног корпуса Косова, као и овлашћења да разреши дужности дате чланове, ако за то постоје оправдани разлози.

2.4. Заштитни корпус Косова неће учествовати ни у једној политичкој делатности, нити ће чланови Косовског корпуса моћи да врше јавну функцију, нити бити активно укључени у политичке активности.

Члан 3.

ФУНКЦИОНИСАЊЕ ЗАШТИТНОГ КОРПУСА КОСОВА

Заштитни корпус Косова ће деловати на основу овлашћења Специјалног представника Генералног секретара. КФОР треба да обезбеди оперативна упутства за Заштитни корпус Косова из дана у дан, у складу са политиком и приоритетима које ће утврдити Специјални представник Генералног секретара.

Члан 4.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Ова Уредба ступа на снагу онда када Специјални представник Генералног секретара утврди да су обезбеђена неопходна средства за оснивање и одржавање Заштитног корпуса Косова и када Команда КФОР-а (КОМКФОР) потврди да је сагласна са одговарајућим одредбама Резолуције Савета безбедности 1244 (1999).

Бернар Кушнер
Специјални представник Генералног секретара

Уредба број 1299/25 УНМИК/УРЕД од 12. децембра 1999. године.

АМАНДМАН УРЕДБИ УНМИК-а бр.1999/1 О УПРАВИ ПРИВРЕМЕНЕ
АДМИНИСТРАЦИЈЕ НА КОСОВУ

Специјални представник Генералног секретара,

На основу овлашћења датог Резолуцијом 1244 (1999) Савета безбедности од 10. јуна 1999. године,

Пошто је објавио Уредбу УНМИК-а бр.1999/24 о закону који се примењује на Косову,

Овим објављује следеће:

Члан 1.

АМАНДМАН

Члан 3. Уредбе УНМИК-а бр.1999/1 од 25. јуна 1999. године, се овим ставља ван снаге.

Члан 2.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Ова Уредба се примењује ретроактивно од 10. јуна 1999. године.

Бернар Кушнер
Специјални представник Генералног секретара

Уредба УНМИК-а бр.2000/54 од 27. септембра 2000. године.

АМАНДМАНИ НА УРЕДБУ бр.1999/1 О ОВЛАШЋЕЊИМА ПРИВРЕМЕНЕ УПРАВЕ НА
КОСОВУ СА ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА

Специјални представник Генералног секретара,

Сходно овлашћењу које му је дато Резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација 1244 (1999) од 10. јуна 1999. године,

Након објављивања Уредбе Привремене администрације мисије Уједињених нација на Косову (УНМИК) бр.1999/01 о овлашћењима Привремене управе на Косову и УНМИК Уредбе бр.1999/25 од 12. децембра 1999. године којом је измењена и допуњена УНМИК Уредба бр.1999/1,

Узимајући у обзир УНМИК Уредбу бр.1999/24 од 12. децембра 1999. године, о Закону који је у примени на Косову,

Овим мења и допуњује чланове 1., 2. и 6. УНМИК Уредбе бр.1999/1 са изменама и допунама.

Према томе, интегрални текст те Уредбе, почев од датума од када ова Уредба ступа на снагу, гласи:

УРЕДБА бр.1999/1

О ОВЛАШЋЕЊИМА ПРИВРЕМЕНЕ УПРАВЕ НА КОСОВУ

Специјални представник Генералног секретара,

С обзиром на Резолуцију 1244 (1999) од 10. јуна 1999. године, којом Савет безбедности Уједињених нација, поступајући на основу главе 7 Повеље Уједињених нација овлашћује Генералног секретара да уз помоћ релевантних међународних организација успостави међународно цивилно присуство на Косову под називом Привремена управа мисије Уједињених нација на Косову (УНМИК), која има за циљ да обезбеди привремену управу на Косову, са мандатом описаним у Резолуцији;

Поступајући на основу овлашћења која су му поверена по Резолуцији 1244 (1999) од 10. јуна 1999. године, а у циљу успостављања и одржавања привремене управе на територији Косова;

Овим објављује следеће:

Члан 1.

ОВЛАШЋЕЊА ПРИВРЕМЕНЕ УПРАВЕ

1.1. Сва законодавна и извршна власт која се односи на Косово, укључујући и управљање правосуђем, поверена је УНМИК-у, а спроводи је Специјални представник Генералног секретара.

1.2. Специјални представник Генералног секретара може да именује било које лице да обавља функцију у цивилној управи на Косову, укључујући и правосуђе или да смени такво лице. Те функције се спровode у складу са законима који су у примени, као што је одређено УНМИК Уредбом бр.1999/24.

Члан 2.

ПОШТОВАЊЕ МЕЂУНАРОДНО ПРИЗНАТИХ СТАНДАРДА

Приликом обављања својих функција сва лица која обављају јавне дужности или раде у јавној служби на Косову, дужни су да поштују међународно признате стандарде о људским правима и да не врше дискриминацију против било ког лица, по било којој основи, било да се ради о полу, раси, боје коже, језику, вери, политичком или другом опредељењу, националном, етничком или друштвеном пореклу, припадности некој националној заједници, имовинском, добијеном рођењем или неком другом статусу.

Члан 3.

ЗАКОН КОЈИ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ НА КОСОВУ

Опозвано у складу са Уредбом УНМИК-а бр.1999/25.

Члан 4.

УРЕДБЕ КОЈЕ ДОНОСИ УНМИК

Приликом обављања дужности које су поверене Привременој управи Резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација 1244 (1999) УНМИК ће по потреби доносити законодавне прописе у виду уредби. Такве уредбе ће остати на снази све док их УНМИК не опозове или замени таквим одлукама, које накнадно донесу установе које се буду основале политичким споразумом, а у складу са Резолуцијом 1244 (1999) Савета безбедности Уједињених нација.

Члан 5.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ И ОБЈАВА УРЕДБИ КОЈЕ ДОНОСИ УНМИК

5.1. УНМИК уредбе одобрава и потписује Специјални представник Генералног секретара. Оне ступају на снагу на дан који је одређен у тексту уредбе.

5.2. УНМИК уредбе објављиваће се на албанском, српском или енглеском језику. У случајевима разлика у текстовима превода, текст на енглеском ће имати предност. Уредбе ће бити објављиване тако да ће се обезбедити широка заступљеност путем јавних гласила и публикација.

5.3. Уредбе које доноси УНМИК носиће знак УНМИК/УРЕД, са годином издања и бројем издања за дату годину. Регистар уредби ће укључити датум објављивања, предмет, амандмане или измене у вези с тим, или њихово укидање или обуставу насталу тиме.

Члан 6.

УПРАВЉАЊЕ ИМОВИНОМ

6.1. УНМИК управља покретном и непокретном имовином на територији Косова, укључујући новчана средства, банковне рачуне и осталу имовину, за коју УНМИК има оправданих и објективних основа да верује да је та имовина:

(а) имовина која припада или је укњижена на Савезну Републику Југославију, Републику Србију или припада или је укњижена на било који њихов орган; или

(б) имовина која је у друштвеном власништву.

6.2. Управљање УНМИК-а имовином из претходног члана 6.1. је без утицаја на права било којег физичког или правног лица да доказује власништво или остала права над имовином пред надлежним судом на Косову или пред правосудним механизмом који треба да буде установљен уредбом.

Члан 7.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Сматра се да ова Уредба ступа на снагу ретроактивно од 10. јуна 1999. године, на дан усвајања Резолуције Савета безбедности Уједињених нација 1244 (1999).

Ова Уредба ступа на снагу 27. септембра 2000. године.

Бернар Кушнер
Специјални представник Генералног секретара

Врши се увид у фотографију коју је приложио браилац оптуженог, а која се односи на сведока Хусни Рамоџија.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Ради краћег одмора и паузе, главни претрес се прекида у 11 часова и 30 минута и биће настављен у 12 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се наставља у 12 часова и 10 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ЧИТАЊЕ ПИСМЕНА

Чита се: записник о препознавању од 19.05.2005. године.

Сачињен дана 19.05.2005. године, у просторијама Окружног затвора у Београду, од стране истражног судије Окружног суда у Београду, Већа за ратне злочине, у предмету истраге против окривљеног Лекај Антона, због кривичног дела из чл.142. став 1 ОКЗ, број записника Ки.В. 5/2004.

ИСТРАЖНИ СУДИЈА

Милан Дилпарић

Заменик тужиоца за ратне злочине: Драгољуб Станковић

ЗАПИСНИЧАР

Катица Лекић

БРАНИЛАЦ:

адв. Теки Бокши

СВЕДОК:

Тафа Софија

Започето у 12,45 часова

Од стране истражног судије, ради препознавања заједно са окривљеним Лекај Антоном, у просторији су и то, с лева на десно, наспрам истражног судије постављена су следећа лица:

- 1.Љубиша Димитријевић, рођен 22.02.1968. године у Лесковцу,
- 2.Рајко Небојша, рођен 12.06.1985. године у Београду,
- 3.Митровић Зоран, рођен 12.03.1977. године у Београду,
- 4.Лекај Антон, рођен 03.06.1980. године у Шибенику.
- 5.Исаковић Ратко, рођен 12.03.1977. године у Београду.

Пошто је сведок-оштећени претходно на записнику од 10.09.2004. године описао окривљеног, сведок је удаљен у засебну просторију, тако да није био присутан постављању наведених лица по горњем распореду.

Након овога, истражни судија је сведока – оштећеног позвао у собу за препознавање и показао му постављена лица, а према реду како су постављена, па сведок-оштећени, пошто је пажљиво погледао сва лица, изјави:

Констатује се од стране истражног судије, да је сведок-оштећени:
потврђује да је Лекај Антон други са десне стране, почев од врата, означен под бројем 4 на записнику.

Затим сведок-оштећени, као и друга присутна лица, упозорен у смислу чл.177. ЗКП-а, изјављује да су све чињенице у записник верно унете, па исти потписује без примедби.

У потпису су: Софија Тафа, Драгољуб Станковић, Теки Бокши и тумач Драган Лабовић.

Завршено у 12,50 часова

Записничар,

Истражни судија

Чита се: записник о препознавању Ки.В. 5/2004 од 19.05.2005. године од стране сведока Бедри Шаља.

Сачињен дана 19.05.2005. године, у просторијама Окружног затвора у Београду, од стране истражног судије Окружног суда у Београду, Већа за ратне злочине, у предмету истраге против окривљеног Лекај Антона, због кривичног дела из чл.142. став 1 ОКЗ.

ИСТРАЖНИ СУДИЈА
Милан Дилпарић

Заменик тужиоца за ратне злочине: Драгољуб Станковић

ЗАПИСНИЧАР
Катица Лекић

Судски тумач: Драган Лабовић

БРАНИЛАЦ:
адв. Теки Бокши

СВЕДОК:
Бедри Шаља

Започето у 12,55 часова

Од стране истражног судије, ради препознавања заједно са окривљеним Лекај Антоном, у просторији су и то, с лева на десно, наспрам истражног судије постављена су следећа лица:

- 1.Љубиша Димитријевић, рођен 22.02.1968. године у Лесковцу,
- 2.Рајко Небојша, рођен 12.06.1985. године у Београду,
- 3.Митровић Зоран, рођен 12.03.1977. године у Београду,
- 4.Лекај Антон, рођен 03.06.1980. године у Шибенику.
- 5.Исаковић Ратко, рођен 12.03.1977. године у Београду.

Пошто је сведок-оштећени претходно на записнику од 06.09.2004. године описао окривљеног, сведок је удаљен у засебну просторију, тако да није био присутан постављању наведених лица по горњем распореду.

Након овога, истражни судија је сведока – оштећеног позвао у собу за препознавање и показао му постављена лица, а према реду како су постављена, па сведок-оштећени, пошто је пажљиво погледао сва лица, изјави:

Констатује се од стране истражног судије, да је сведок-оштећени:
потврђује да је Лекај Антон други са десне стране, почев од врата, означен под бројем 4 на записнику.

Затим сведок-оштећени, као и друга присутна лица, упозорен у смислу чл.177. ЗКП-а, изјављује да су све чињенице у записник верно унете, па исти потписује без примедби.

Сведок-оштећени Бедри Шаља ставио је отисак свог кажипрста на овом записнику.

Потписао се: судски тумач Драган Лабовић, адвокат Теки Бокши и заменик Тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић.

Завршено у 13,00 часова

Записничар,

Истражни судија

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ТЕКИ БОКСИ: Овај записник о препознавању, уколико ми дозволите, имам једну генералну примедбу, да суд приликом оцене ових доказа, сматрам да ови докази немају доказни кредибилитет, имајући у обзир да је овде оптуженог било изузетно лако идентификовати као лице. Ја се сећам оног дана када је он довођен на препознавање, тај полицајац који је организовао то довођење осталих лица ради препознавања, у реду препознавања, рекао је да је довео лица која је имао на располагању и да није могао да пронађе лица која би била њему идентична и да би то препознавање било онако како би требало, односно да буде приближно слична лица. У том смислу, ја бих молио веће да овде оптуженог пита, да се он изјашњава колико је он његове дужине, а од Централног затвора, односно Окружног затвора Београд тражи податак, а претпостављам да имају, да ова лица која су била на реду препознавања, које су дужине, тако да мислим да, имајући у обзир његову дужину, је било лако на основу било које сугестије да они се изјашњавају и њега лако идентификују. Хвала Вам.

Чита се:

Извештај лекара Окружног затвора у Београду од 14.12.2005. године.

Увидом у здравствени картон притвореника Лекај Антона, констатујем следеће:

Из анамнезе сазнајемо да до сада није био теже болестан, повређиван или оперисан. На слободи се не лечи.

28.08.2004. године обављен је први преглед у амбуланти притвора. Том приликом је изјавио да је тучен од стране припадника МУП-а Лесковац. Приликом прегледа нису уочене нити констатоване видљиве повреде.

Током боравка у притвору пацијент се доста жалио на уобичајену здравствену проблематику (вироза, бол у грлу, несаница, главобоља), те је третиран симптоматском терапијом.

Пацијент се редовно обилази на блоке, те констатујем да је његово психофизичко стање задовољавајуће, те је способан да прати и присуствује суђењу.

У београду, 14.12.2005. године

Начелник здравствене службе
Фјодоров др Дарко
спец. оториноларинголог

Чита се:

Извештај МУП-а Србије, Секретаријата у Ђаковици, бр.235-2580/05 од 28.09.2005. године, ИКМ Јагодина – извештај из казнене и прекршајне евиденције за оптуженог.

У вези вашег акта, под горњим бројем, обавештавамо вас да се лице Љекај Антон, са генералијама као у вашем акту, не налази у прекршајном и евиденцијама осуђиваних лица при овом Секретаријату.

НАЧЕЛНИК СЕКРЕТАРИЈАТА
п у к о в н и к
Милан Станојевић

Врши се увид у мапе града Ђаковице – три мапе, једна мапа града, а друге две мапе шире окружење града Ђаковице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим режију да укључи документ камеру. Ево, за данас смо завршили са овим писменим доказима што смо планирали да прочитамо, па ћемо, сутра. Изволите.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли могу, ако сматрам, не знам како, госпођо председнице, распоред, не знам да ли су ови остали сведоци примили позиве или имате информацију да ли ће доћи или неће. Ја бих данас предложио, уколико дозволите, ми смо о томе расправили да имам ЦД, снимак, аудио снимак овог разговора, интервјуа који је обављен са овде оптуженим од стране представника Хашког трибунала о коме се он изјашњавао, управо на већи део тих претензија оптужнице, тако да сматрам да је битно, да се овај интервју саслуша. Ја сам покушао да прибављам писмени транскрипт, да бих благовремено доставио и суду и странкама, мислим и Тужиоцу, међутим од њих са изузетним тешкоћама сам добио овај ЦД, који могу дати да се преснима или да, а предлажем да се саслуша током судског претреса, прва ствар. Ја бих, такође, предложио суду да се прочита допис Европског суда о људским правима на основу којег се потврђује да је покренуто код тог суда поступак, а обзиром да је овај одговор добио сам, обзиром да сам се ја обратио њима на албанском, је одговор на албанском. Не знам да ли је Вама неопходно да се ово преведе од стране тумача, или да сам тумач прочита ово током главног претреса. Обзиром да ове доказе имам у оригиналу, ја бих молио суд, да, уколико, након читања, да се фотокопира или да ми се враћа или фотокопија или оригинал ових поднесака. Истовремено, молим судско веће да из списка прочита допис председника већа, К.В.1/05 од дана 07.02.2005. године, којим дописом председник већа обратио се Врховном суду Србије, а тај поднесак је насловљен – захтев за поступање, у смислу чл.32. ЗКП-а. За сада толико имам за извођење материјалних доказа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац, да ли има нешто ново или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилац нема ништа ново, осим онога што је већ изнето у оптужници, осим онога што је веће донело решење. У односу на предлоге одбране, противим се предлогу да се овде као доказ изведе слушање изјаве коју је оптужени дао пред хашким истражитељима, с обзиром да се овде води поступак против њега, управо на ове околности из оптужнице, па има прилику да све то што је рекао њима, каже и овде, а за овај други предлог, допис Европског суда о људским правима, нисам разумео тачно шта садржи тај допис, па не могу да се изјасним. А противим се и предлогу да се прочита Ваш допис К.В. бр.1/05.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Садржину овог дописа ја ћу да објашњавам укратко. Ради се о допису којим Европски суд потврђује да је примио нашу жалбу против, у односу на овај поступак и да се поступак води код тог суда, са бројем 4405/05, који се назива «Лекај против Србије и Црне Горе» и да се тај поступак је у току и да суд и даље испитује основаност те жалбе и притужбе. О томе се ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли постоји неко конкретно решење тог суда?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Нема још увек. Они су, првим дописом су тражили допуну захтева, у смислу да достављам пуномоћје. Ја сам доставио пуномоћје. Даље су рекли да смо примили пуномоћје, да је сада поступак, предмет образован и убудуће, шта год треба да се обраћа, треба да се позивам на овај број и даље су рекли да се поступак води углавном писмено, да се странке не позивају и објашњава поступак у кратким цртама, како се води код Европског суда за људска права.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, у односу на овај предлог, сагласан сам да веће има у виду да се води овакав поступак пред Европским судом за људска права.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида и биће настављен дана 22.02.2006. године, са почетком у 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте ту, приложићете, па ћемо размотрити у вези тога. Ми имамо тај ЦД, постоји, тако да не морате, то исто имамо у списима, јер је то писано.

Довршено у 12 часова и 30 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА